

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Aneta Turoboś

ul. Grunwaldzka 22B/1, 43-300 Bielsko-Biała

tel. 33 816 99 00 e-mail: aneta.turobos@vp.pl

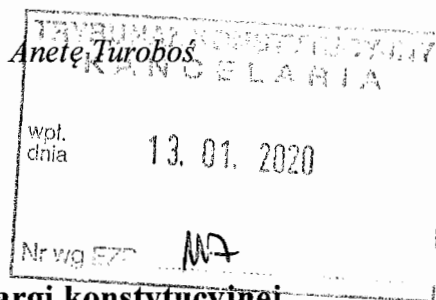
Bielsko-Biała, dnia 8 stycznia 2020 r.

**Biuro Służby Prawnej
Trybunału Konstytucyjnego
Wydział do Spraw Wstępnej Weryfikacji Pism
Inicjujących Postępowanie przed Trybunałem
aleja Jana Chrystiana Szucha 12A
00-918 Warszawa**

skarżący: A B

reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu r. pr. *Anetę Turoboś*

sygn. akt Ts 101/19



Uzupełnienie braków formalnych skargi konstytucyjnej

W odpowiedzi na zobowiązanie sędziego Trybunału Konstytucyjnego, nałożone zarządzeniem z dnia 17 grudnia 2019 r., doręczonym w dniu 2 stycznia 2020 r., do uzupełnienia braków formalnych skargi konstytucyjnej z dnia 28 czerwca 2019 r., złożonej w imieniu A B , niniejszym:

- doprecyzowuję poniżej wzorce kontroli wskazane w *petitum* skargi konstytucyjnej (ad. 1 wezwania) oraz wyjaśniam naruszenie przez zaskarżony przepis praw podmiotowych skarżącego (ad. 2 wezwania);
- przesyłam w załączeniu dokument, potwierdzający datę doręczenia skarżącemu orzeczenia z dnia listopada 2018 r. (sygn. akt) (ad. 3 wezwania);
- nadsyłam w załączeniu jeden egzemplarz skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami (ad. 4 wezwania).

Uzasadnienie

W uzupełnieniu skargi konstytucyjnej z dnia 28 czerwca 2019 r. wskazuję, co następuje:

1. Wzorce kontroli

Przedmiotową skargą konstytucyjną wnoszę o stwierdzenie, że przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2018.75; dalej: *ustawa o skardze na przewlekłość*) jest niezgodny z ustawą zasadniczą, tj. z **art. 45 ust. 1** (zasada prawa do sądu), **art. 32 ust. 1** (zasada równości wobec prawa) i **art. 9** (zasada związania prawem międzynarodowym) **Konstytucji RP**, w zakresie, w jakim uniemożliwia stronie złożenie nowej skargi na przewlekłość postępowania w tej samej sprawie przed upływem 12 miesięcy, a w postępowaniu przygotowawczym, w którym stosowane jest tymczasowe aresztowanie, oraz w sprawie egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego - 6 miesięcy, od daty wydania przez sąd orzeczenia w sprawie poprzedniej skargi na przewlekłość.

Wzorcami kontroli niniejszej skargi są: art. 45 ust. 1 (zasada prawa do sądu), art. 32 ust. 1 (zasada równości wobec prawa) oraz art. 9 (zasada związania prawem międzynarodowym) Konstytucji RP. W *petitum* skargi wskazany został art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, jednak skarga obejmuje także dwa pozostałe wzorce kontroli, wymienione w treści jej uzasadnienia.

W zakresie **prawa do sądu** z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w uzupełnieniu punktu II.3.A skargi należy wskazać, że przepis art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość narusza prawo podmiotowe skarżącego do rozpoznania jego sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Prawo to realizowane jest przez zasadę szybkości postępowania.

Brak bowiem znaku równości pomiędzy pojęciem „nieuzasadnionej zwłoki” a upływem terminu 12 miesięcy, czy 6 miesięcy w przypadku postępowania przygotowawczego, w którym stosowane jest tymczasowe aresztowanie, albo sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, od daty wydania przez sąd orzeczenia w sprawie poprzedniej skargi na przewlekłość. Jak już wskazano w skardze, pojęcie „nieuzasadnionej zwłoki” podlega każdorazowej ocenie w odniesieniu do okoliczności faktycznych konkretnej sprawy.

Zatem, w przypadku stosowania sztywnych terminów, określonych art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, może dojść do naruszenia prawa podmiotowego strony do rozpoznania jego sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. W tym miejscu występuje rozbieżność pomiędzy interpretacją pojęcia „nieuzasadnionej zwłoki” a przepisem ustawy, który ze względu na odniesienie się do konieczności upływu określonego terminu, niweczy prawo rozpoznania sprawy rzeczywiście bez zbędnej zwłoki. Może występować sytuacja, w której przewlekłość w warunkach danej sprawy

wystąpi wcześniej, niż przed upływem 12 miesięcy/6 miesięcy.

Ustawodawca, ustanawiając przepis art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, naruszył nim Konstytucję RP w ten sposób, że dopuścił możliwość wystąpienia sytuacji, w których strona zmuszona jest do oczekiwania na upływ ustawowego terminu, aż nastąpi „przewlekłość formalna”, pomimo że merytorycznie należałoby uznać, iż sprawa prowadzona jest z nieuzasadnioną zwłoką, naruszając tym samym konstytucyjne prawo do sądu, w tym prawo podmiotowe do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Przepisem, stanowiącym przedmiot kontroli niniejszej skargi, prawodawca wypaczył rozumienie przewlekłości postępowania, dopuszczając do tego, aby ona występowała, jeżeli tylko mieści się w określonym przedziale czasowym (12 albo 6 miesięcy).

Jeśli chodzi o art. 32 ust. 1 Konstytucji (**równość wobec prawa**) (ad. pkt II.3.B skargi), to badany przepis art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość w sposób niedozwolony różnicuje sytuację obywateli wbrew zasadzie równości wobec prawa, naruszając prawa podmiotowe do równego traktowania tych, których sprawa staje się rzeczywiście przewlekła po upływie ustawowego terminu 12 czy 6 miesięcy oraz tych, których sprawa staje się przewlekła przed tego terminu, ograniczając możliwość skutecznego złożenia kolejnej w sprawie, zasadnej skargi na przewlekłość, a co więcej - pozbawiając możliwości jej merytorycznego rozpoznania, co ściśle łączy się z naruszeniem wyżej opisanego konstytucyjnego prawa do sądu.

Zgodnie z **art. 9 Konstytucji RP** Państwo ma obowiązek przestrzegać wiążącego je prawa międzynarodowego. Tymczasem regulacja zaskarżonego przepisu ustawy narusza pojęcie „nieuzasadnionej zwłoki” ustanowione w prawie międzynarodowym, znacznie go zawężając.

Skarżący jest podmiotem konstytucyjnych praw zarówno do sądu jak i prawa do równego traktowania, dlatego zaistniałe naruszenia bezpośrednio dotyczą jego interesu osobistego, mając realny wpływ na jego sytuację prawną. Wydane w oparciu o przepis art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postanowienie z dnia listopada 2018 r. w przedmiocie odrzucenia skargi na przewlekłość (sygn. akt) powoduje niekorzystną zmianę w jego sytuacji prawnej, w której jego skarga nie zostaje rozpoznana.

Zaskarżony przepis narusza prawa konstytucyjne skarżącego – prawa do sądu, prawa do równego traktowania i respektowania prawa międzynarodowego - w ten sposób, że Sąd Okręgowy w B , Wydział VII Karny Odwoławczy - poprzez wydanie postanowienia z dnia listopada 2018 r. - w sposób nieusprawiedliwiony wkroczył w sferę przysługujących skarżącemu praw konstytucyjnych i odmówił ich urzeczywistnienia. Przedmiotowym postanowieniem skarżący został pozbawiony merytorycznego rozpoznania złożonej pismem z dnia października 2018 r. skargi na przewlekłość postępowania w sprawie , toczącego się przed Prokuraturą Rejonową w Ż , tylko z uwagi na brak upływu wskazanego w art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość terminu 12 miesięcy, a który to termin został wprowadzony do treści ustawy niezgodnie z prawem międzynarodowym.

2. Udokumentowanie doręczenia skarżącemu orzeczenia

W załączeniu przesyłam pozyskany z Sądu Okręgowego w B _____ dokument - Elektroniczne Potwierdzenie Odbioru przez skarżącego przesyłki z postanowieniem Sądu Okręgowego w B _____, Wydział VII Karny, z dnia _____ listopada 2018 r., sygn. akt _____, którym – w oparciu o art. 14 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość - sąd orzekł ostatecznie o prawach skarżącego, chronionych Konstytucją RP. Z dokumentu tego wynika, że ww. postanowienie doręczone zostało skarżącemu w dniu 5 grudnia 2018 r.

radca prawny
Aneta Turobos
Aneta Turobos
KT 3235

Załącznik:

- Elektroniczne Potwierdzenie Odbioru przez skarżącego przesyłki z orzeczeniem;
- jeden egzemplarz skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami.